

Davacı : Türkiye Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon Uzman Hekimleri Derneği

Vekili : Av. Ziynet Özçelik

Tunus Cad. No:21/3 Kavaklıdere/ANKARA

Davalı : Sağlık Bakanlığı - ANKARA

Davalı Yanında Müdahiller : 1- Türkiye Fizyoterapistler Derneği

Vekili : Av. Erkin Göçmen

Sağlık 2 Sokak No:65/8 Kolej / ANKARA

2- Spor Fizyoterapistleri Derneği

Vekili : Av. Erkin Göçmen

Sağlık 2 Sokak No:65/8 Kolej / ANKARA

3- Geriatri Fizyoterapistleri Derneği

Hacettepe Üniversitesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon

Yüksek Okulu - Samanpazarı / ANKARA

4- El Terapistleri Derneği

1418. Sokak NO:14 Kahramanlar / İZMİR

5- Güney Fizyoterapistleri Derneği

Belediye Evleri Mah. Hilmi Kürklü Blv. No:111 - ADANA

Davanın Özeti : Sağlık Bakanlığı Tedavi Hizmetleri Genel Müdürlüğü tarafından yayımlanan 1.9.2006 tarih ve 16681 sayılı Genelgenin; tıpta uzmanlık mevzuatı uyarınca fizik tedavi ve rehabilitasyon hizmetlerinin, ancak fizik tedavi ve rehabilitasyon uzman hekiminin gözetim ve denetiminde yapılabileceği, fizyoterapistlerin fizik tedavi ve rehabilitasyon uygulamalarında yardımcı personel olarak tanımlandıkları; bu nedenle, fizyoterapistlerin müstakil ya da fizik tedavi ve rehabilitasyon uzmanı olmayan diğer uzman hekimlerin gözetim ve denetiminde fizik tedavi ve rehabilitasyon uygulamaları yapmalarının mümkün olmadığı; Türkiye genelinde Sağlık Bakanlığı'na bağlı hastanelerde bulunan fizik tedavi ve rehabilitasyon uzmanı sayısının fizyoterapist sayısından fazla olması nedeniyle hastaların mağduriyetinin söz konusu olmayacağı; dava konusu işlemin Danıştay 10. Dairesince verilen kararlara da aykırı olduğu iddialarıyla iptali istenilmektedir.

Savunmanın Özeti : Bakanlıklar tarafından farklı yönde uygulamalar gerçekleştirilmiş olsa da , bu farklılıkların hizmetlerin sunumunda aksamaya yol açtığına tesbit edildiği, bu nedenle fizik tedavi ve rehabilitasyon uzmanı dışında diğer dallarda bulunan uzman hekimlerin ve fizyoterapistlerin bulunduğu hastanelerde fizik tedavi ve rehabilitasyon tedavisine ihtiyacı bulunan vatandaşlar bakımından mağduriyetlerin oluştuğu; diğer yandan , fizik tedavi ve rehabilitasyon uzmanı bulunmayan hastanelerin kadrosunda görevli fizyoterapistlerin de hizmet fonksiyonları yönünden atıl duruma düştüklerinin tesbit edilmesi sebebiyle dava konusu işlemin tesis edildiği, yasal dayanaktan yoksun davanın reddi gerektiği savunulmuştur.

T.C.
DANIŞTAY
ONUNCU DAİRE

Esas No : 2006/5487

Karar No : 2007/5876

Davalı Yanında Müdahillerin

Savunmalarının Özeti : Yasal dayanaktan yoksun bulunan davanın reddi gerektiği savunulmaktadır.

Danıştay Tetkik Hakimi : Mustafa Şişaneci

Düşüncesi : Tıpta uzmanlık mevzuatı, diğer uzman tabiplerce konulan tanı üzerine önerilen tedaviye göre gerekli olan rehabilitasyon ve fizik tedavi yöntemi ve süresinin tespiti ile tedavi sırasında oluşabilecek komplikasyonların giderilmesi gibi tedavinin her aşamasında görev ve sorumluluğun fizik tedavi ve rehabilitasyon uzmanında olması, teşhisi diğer uzman tabiplerce konulmuş olsa dahi bu alandaki tedavi uygulamalarının fizik tedavi ve rehabilitasyon uzmanı sorumluluğunda yapılmasını gerekli kılmaktadır.

Yataklı Tedavi Kurumları İşletme Yönetmeliği'nin 123. maddesinde de belirtildiği üzere, fizyoterapist tedavi yapan ya da tedavi programı oluşturan kişi değil, uzman hekim tarafından teşhisi konulup, tedavi programı belirlenen hastalara, bu program çerçevesinde fizik tedavi araçlarını, tıbbi egzersizleri, masajları ve testleri uygulayan sağlık personelidir.

Bu itibarla, tıp alanındaki uygulamalar bilimsel olarak o dalda ihtisas yaparak uzmanlaşmayı ve bu konuda gerekli ve yeterli eğitimi almayı gerektirmekte olup, her uzman hekim yalnızca kendi uzmanlık alanında uygulama yetkisine sahip olduğundan, fizik tedavi ve rehabilitasyon uzmanının koyduğu tanı ve teşhise göre saptanan programın fizyoterapistlerce uygulanması mümkün olup, tesis edilen işlemde mevzuata uyarlık bulunmamaktadır.

Belirtilen nedenle dava konusu Genelgenin iptal edilmesi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı : Gül Filiz Ercan Aslantaş

Düşüncesi : Dava, Sağlık Bakanlığı Tedavi Hizmetleri Genel Müdürlüğü tarafından yayımlanan 1.9.2006 günlü 16681 sayılı Genelgenin iptali istemiyle açılmıştır.

1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanun'un 1. maddesinde, Türkiye Cumhuriyeti dahilinde tababet icra ve her hangi surette olursa olsun hasta tedavi edebilmek için Tıp Fakültesinden diploma sahibi olmak ve Türk bulunmanın şart olduğu, aynı Kanunun 8. maddesinde de; Türkiye'de icrayı tababet için bu kanunda gösterilen vasıfları haiz olanların umumi surette hastalıkları tedavi hakkını haiz oldukları, ancak her hangi bir şubei tababette müstemirren mütehasıs olmak ve o ünvanı ilan edebilmek için Türkiye Tıp Fakültesinden veya Sıhhiye Vekaletince kabul ve ilan edilecek müessesattan verilmiş ve yahut ecnebi memleketlerin maruf bir hastane veya laboratuvarından verilip, Türkiye Tıp Fakültesince tasdik edilmiş bir ihtisas vesikasını haiz olmaları gerektiği hükmüne yer verilmiştir.

3153 sayılı Radyoloji, Radyom ve Elektrikle Tedavi ve Diğer Fizyoterapi Müesseseleri Hakkında Kanun'un 1. maddesinde ise, münhasıran röntgen şuaı vasıtasıyla teşhis veya hem teşhis ve hem tedavi yahut radyom veya radyom emanasyonu yahut radyom mürekkebatile veya her türlü elektrik aletleriyle tedavi yapmak için müessese açmanın Sıhhat ve İçtimai

T.C.
DANIŞTAY
ONUNCU DAİRE

Esas No : 2006/5487

Karar No : 2007/5876

Muavenet Vekaletinin iznine bağlı olduğu, 2. maddesinde, birinci maddede adı geçen müesseselerin yalnız ihtisas vesikası almış tabipler tarafından açılacağı, 6. maddesinde; de; röntgen ve radyom ve elektrik aletleri ile tedavinin ancak müessese mesul mütehasısı tarafından veya nezareti altında yapılacağı ve her tedavi seansının bitmesinden sonra her hasta için ayrı olarak tutulacak bir müşahade varakasına yapılan tedavinin nevi ve devri müddeti ve cerayanın kuvveti veya tatbik edilen radyomun miktar ve şekli ve tedavi yapılan nahiyenin genişliği ve sair tafsilat kaydedilerek mütehasıs tarafından imza edileceği bu müşahade kağıtlarının en az üç sene muhafaza edileceği hükme bağlanmıştır.

3153 sayılı Kanunun 4. maddesine göre fizyoterapi ve bunlara benzer müesseselerin sahip olması gereken vasıf ve şartları düzenleyen Fizyoterapi ve Bunlara Benzer Müesseseler Hakkında Nizamnamenin 6. maddesinde, fizik tedavi müesseselerinin, bu sahada ihtisas yapmış etibba tarafından açılacağı, bunların tesisi için mahallin en büyük mülkiye amirine bir dilekçe ile müracat edileceği kuralı getirilmiştir.

Öte yandan Tıpta Uzmanlık Tüzüğü'nün, 2. maddesinde, Uzman; bu Tüzüğe ekli çizelgede yer alan dallardan birinde uzmanlık eğitimini tamamlayarak o dalda sanatını uygulama hakkı ve uzmanlık unvanını kullanma yetkisi kazanmış olanlar, olarak tanımlanmıştır.

Bütün bu hükümler, hasta tedavi hakkının doktorlara ait olduğunu ancak, elektrik aletleriyle yapılacak her türlü tedavinin ise uzman doktor tarafından ya da kontrolü altında yapılabileceğini ortaya koymaktadır.

Dava konusu Genelge ile, "fizik tedavi ve rehabilitasyon uzmanı bulunmayan ve fakat diğer branş uzmanı ve fizyoterapist bulunan hastaneler ile fizik tedavi merkezleri ve bünyesinde fizik tedavi kliniği bulunan ancak hizmetin daha kontrollü ve etkin yürütülebilmesi için diğer kliniklerinde de fizyoterapist görevlendiren hastanelerde, hastaların tedavilerinin idamesi ve hizmet sunumunda mağduriyete sebebiyet verilmemesi bakımından: öncelikle Tedavi Yardımına İlişkin Uygulama Tebliğindeki düzenlemelere bağlı olarak hastanelerinde yapılan fizyoterapi uygulamalarının faturalandırılmasında ve geri ödenmesinde karşılaşılan sorunların giderilebilmesi amacıyla Maliye Bakanlığı nezdinde gerekli girişimlerde bulunmuş olup, bu konuda gerekli ve uygun düzenlemeler yapılan kadar; Hastanelerde görevli diğer branş hekimlerinin (ortopedi, beyin cerrahi, plastik cerrahi, nöroloji, pediatri, göğüs, KVC kardiyojoloji, jinekoloji, üroloji gibi) tanısını koydukları ve endikasyonuna göre tıbbi ve cerrahi tedavi uyguladıkları hastalara bu hekimlerin denetim ve sorumluluğunda olmak ve uzman hekimlerden bağımsız tedavi uygulamamak kaydıyla fizyoterapistlerin, Yönetmeliğin 123. maddesinde sayılan görevleri kapsamında fizyoterapi uygulamaları yapabilmelerinde herhangi bir sakınca bulunmadığı" yolunda düzenleme yapılmıştır.

Fizyoterapistler, Yataklı Tedavi Kurumları İşletme Yönetmeliği'nin 123. maddesinde; fizik tedavi konusunda yüksek öğrenim görmüş gerekli bilgi ve beceriyi kazanmış sağlık personeli olarak tanımlanmış, görevleri; uzman tabip tarafından görülerek tedavi endikasyonu

T.C.
DANIŞTAY
ONUNCU DAİRE

Esas No : 2006/5487
Karar No : 2007/5876

saptanmış hastalara fizik tedavi vasıtalarını, tıbbi egzersizleri uygulamak, masajları, hastaların ortez ve protez eğitimlerini, adeste testi, günlük yaşayış faaliyetleri testi ve uygulamalarını branşla ilgili diğer ölçüm ve testleri yapmak, hastaların tedavi yönünden ekibin diğer üyeleri ile işbirliği içinde çalışmak, gerektiğinde hastaların tedavisinin gidişi hakkında tabibe bilgi vermek şeklinde saptanmıştır.

Anılan hükümde de belirtildiği üzere, fizyoterapist tedavi yapan ya da tedavi programı oluşturan kişi değil, uzman hekim tarafından teşhisi konulup, tedavi programı belirlenen hastalara, bu program çerçevesinde fizik tedavi araçlarını, tıbbi egzersizleri, masajları ve testleri uygulayan sağlık personeldir.

Tıpta uzmanlık mevzuatı, diğer uzman tabiblerce konulan tanı üzerine önerilen tedaviye göre gerekli olan rehabilitasyon ve fizik tedavi yöntemi ve süresinin tespiti ile tedavi sırasında oluşabilecek komplikasyonların giderilmesi gibi tedavinin her aşamasında görev ve sorumluluğun fizik tedavi ve rehabilitasyon uzmanında olması, teşhisi diğer uzman tabiblerce konulmuş olsa dahi bu alandaki tedavi uygulamalarının fizik tedavi ve rehabilitasyon uzmanı sorumluluğunda yapılmasını gerekli kılmaktadır.

Bu itibarla, tıp alanındaki uygulamaların bilimsel olarak o dalda gerekli ve yeterli eğitim almayı gerekli kılması, dolayısıyla her uzman hekimin yalnızca kendi uzmanlık alanında uygulama yapma yetkisine sahip olduğunun kabulü gerektiği karşısında dava konusu işlemin hukuka ve mevzuata uyarlık görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle dava konusu işlemin iptali gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Onuncu Dairesince duruşma için önceden belirlenen 4.12.2007 tarihinde davacı vekili Av. Ziyet Özçelik'in geldiği, davalı Sağlık Bakanlığı'nı temsilen Hukuk Müşaviri Rüya Günaydın'ın ve davalı yanında müdahillerden Türkiye Fizyoterapistler Derneği'ni ve Spor Fizyoterapistleri Derneği'ni temsilen Av. Erkin Göçmen'in; Geriatri Fizyoterapistleri Derneği'ni temsilen Prof. Dr. Nuray Kırdı'nın; Güney Fizyoterapistleri Derneği'ni temsilen Mehmet Parlatur'un geldikleri; El Terapistleri Derneği'nin temsilcisinin gelmediği, Danıştay Savcısının hazır olduğu görülmekle açık duruşmaya başlandı. Tarafalara söz verilip dinlendikten Danıştay Savcısının düşüncesi alındıktan, taraflara son kez söz verildikten sonra duruşmaya son verildi. Dava dosyası incelenip, işin esasına geçildi, gereği görüldü:

Dava, Sağlık Bakanlığı Tedavi Hizmetleri Genel Müdürlüğü tarafından yayımlanan 1.9.2006 tarih ve 16681 sayılı Genelgenin iptali istemiyle açılmıştır.

Dairemizce 23.1.2007 tarih ve E:2006/5487 sayılı, dava konusu işlemin yürütülmesinin durdurulması isteminin kabulü yolunda verilen karar; Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu'nun 12.7.2007 tarih ve YD. İtiraz No:2007/482 sayılı kararı ile, "1219 sayılı Tababet ve Şuabatı

T.C.
DANIŞTAY
ONUNCU DAİRE
Esas No : 2006/5487
Karar No : 2007/5876

Sanatlarının Tarzı İcrasına Dair Kanun'da insan haklarının tanı ve tedavisinin tüm sorunları hekime verilmiştir. Sağlık hizmetlerinin uygulanmasında hekim dışında diğer meslek grupları (örneğin fizyoterapistler) hekim denetiminde çalışan uygulayıcı personel konumundadırlar. Bu bağlamda aslolan, tedavi uygulaması esaslarının ilgili dal uzmanınca belirlenmesi ise de dava konusu olayda da olduğu gibi zorunluluk halinde diğer uzmanlık dallarında bulunan hekimlerce de uzmanlık alanlarıyla ilgili olmak kaydıyla fizyoterapi uygulamalarının önerilebilmesi yolunda düzenleme yapan dava konusu Genelge'de yukarıda değinilen mevzuata ve hizmet gereklerine aykırılık görülmediğinden aksi yöndeki Danıştay Onuncu Daire kararında hukuka uygunluk bulunmamaktadır." gerekçesiyle kaldırılmıştır. Danıştay Dava Dairelerince, Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu içtihatlarına uyma zorunluluğu bulunmaktadır. Ancak, aynı konuda Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu'nca itirazın kabulü yolunda verilmiş anılan karar dışında başka bir karar bulunmamaktadır. Ayrıca Dairemizin E:2002/3880; E:2003/4047; E:2003/4048, E:2003/4049, E:2003/4050, E:2003/4051 sayılı dosyalarında verilmiş ve temyiz edilmiş bulunan kararlar bulunmaktadır.

1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanun'un 1. maddesinde, "Türkiye Cumhuriyeti dahilinde tababet icra ve her hangi surette olursa olsun hasta tedavi edebilmek için Türkiye Darülfünunu Tıp Fakültesinden diploma sahibi olmak ve Türk bulunmanın şart" olduğu, aynı Kanunun 8. maddesinde; "Türkiye'de icrayı tababet için bu kanunda gösterilen vasıfları haiz olanların umumi surette hastalıkları tedavi hakkını haiz oldukları, ancak her hangi bir şubesi tababette müstemirren mütehassıs olmak ve o unvanı ilan edebilmek için Türkiye Tıp Fakültesinden veya Sıhhiye Vekaletince kabul ve ilan edilecek müessesattan verilmiş ve yahut ecnebi memleketlerin maruf bir hastane veya laboratuvarından verilip, Türkiye Tıp Fakültesince tasdik edilmiş bir ihtisas vesikasını haiz olmaları" gerektiği, 9. maddesinde de; "İhtisas vesikalarının sureti ahzı ve bu hususta mer'î olması lazım gelen kavait işbu kanunun tarihi meriyetinden sonra Sıhhiye ve Muaveneti İçtimaiye Vekaletince tanzim edilecek bir nizamname ile tayin olunur." hükmüne yer verilmiştir.

3153 sayılı Radyoloji, Radyom ve Elektrikle Tedavi ve Diğer Fizyoterapi Müesseseleri Hakkında Kanun'un 1. maddesinde ise, "münhasıran röntgen şuaı vasıtasile teşhis veya hem teşhis ve hem tedavi yahut radyom veya radyom emanasyonu yahut radyom mürekkebatile veya her türlü elektrik aletleriyle tedavi yapmak için müessese açmanın Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletinin iznine" bağlı olduğu, 2. maddesinde, birinci maddede adı geçen müesseselerin yalnız ihtisas vesikası almış tabipler tarafından açılabileceği, 6. maddesinde de; "röntgen ve radyom ve elektrik aletleri ile tedavinin ancak müessese mes'ul mütehassısı tarafından veya nezareti altında yapılacağı ve her tedavi seansının bitmesinden sonra her hasta için ayrı olarak tutulacak bir müşahede varakasına yapılan tedavinin nevi ve devam müddeti ve cerayanın kuvveti veya tatbik edilen radyomun miktar ve şekli ve tedavi yapılan nahiyenin genişliği ve sair tafsilat kaydedilerek mütehassıs tarafından imza edileceği bu

T.C.
DANIŞTAY
ONUNCU DAİRE

Esas No : 2006/5487
Karar No : 2007/5876

müşahade kağıtlarının en az üç sene muhafaza edileceği" hükme bağlanmıştır.

3153 sayılı Kanunun 4. maddesine göre fizyoterapi ve bunlara benzer müesseselerin sahip olması gereken vasıf ve şartları düzenleyen Fizyoterapi ve Bunlara Benzer Müesseseler Hakkında Nizamnamenin 6. maddesinde, fizik tedavi müesseselerinin, "bu sahada ihtisas yapmış etibba" tarafından açılabilceği, bunların tesisi için mahallin en büyük mülkiye amirine bir dilekçe ile başvuruacağı kuralı getirilmiştir.

Tıpta Uzmanlık Tüzüğü'nün 2. maddesinde de, Uzman; "bu Tüzüğe ekli çizelgede yer alan dallardan birinde uzmanlık eğitimini tamamlayarak o dalda sanatını uygulama hakkı ve uzmanlık unvanını kullanma yetkisi kazanmış olanlar" şeklinde tanımlanmıştır.

Dava konusu Genelge ile, "fizik tedavi ve rehabilitasyon uzmanı bulunmayan ve fakat diğer branş uzmanı ve fizyoterapist bulunan hastaneler ile fizik tedavi merkezleri ve bünyesinde fizik tedavi kliniği bulunan, ancak hizmetin daha kontrollü ve etkin yürütülebilmesi için diğer kliniklerinde de fizyoterapist görevlendiren hastanelerde, hastaların tedavilerinin idamesi ve hizmet sunumunda mağduriyete sebebiyet verilmemesi bakımından: öncelikle Tedavi Yardımına İlişkin Uygulama Tebliğindeki düzenlemelere bağlı olarak hastanelerimizde yapılan fizyoterapi uygulamalarının faturalandırılmasında ve geri ödenmesinde karşılaşılan sorunların giderilebilmesi amacıyla Maliye Bakanlığı nezdinde gerekli girişimlerde bulunmuş olup, bu konuda gerekli ve uygun düzenlemeler yapılanaya kadar;

Hastanelerde görevli diğer branş hekimlerinin (ortopedi, beyin cerrahi, plastik cerrahi, nöroloji, pediatri, göğüs, KVC kardiyojoloji, jinekoloji, üroloji gibi) tanısını koydukları ve endikasyonuna göre tıbbi ve cerrahi tedavi uyguladıkları hastalara, bu hekimlerin denetim ve sorumluluğunda olmak ve uzman hekimlerden bağımsız tedavi uygulamamak kaydıyla fizyoterapistlerin, Yönetmeliğin 123. maddesinde sayılan görevleri kapsamında fizyoterapi uygulamaları yapabilmelerinde herhangi bir sakınca bulunmadığı" yolunda düzenleme yapılmıştır.

Anılan dava konusu düzenlemeden önce Sağlık Bakanlığı Tedavi Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün 19.4.2006 tarih ve 7886 sayılı Genelgesi ile; fizik tedavi ve rehabilitasyon uygulamalarının, fizik tedavi ve rehabilitasyon uzmanı hekimlerce belirlenerek, yine bu uzman hekimin gözetim ve sorumluluğunda yürütülmesi öngörülmüştür.

Davalı idarece tesis edilen 1.9.2006 tarihli dava konusu ve 19.4.2006 tarihli işlemlerde fizyoterapistlerin, fizik tedavi ve rehabilitasyon uygulamalarında yardımcı personel olarak değerlendirildiği tartışmasızdır.

1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanunun 9. maddesinde yer alan düzenlemeden, tıp alanındaki düzenlemelerin yine bu kanun hükümlerine uygun olarak Anayasa'nın 115. maddesinde öngörülen şekilde çıkarılan bir tüzük ile yapılabileceği; idarenin, tüzük dışında bir düzenleyici işlem ile bu alanı düzenleme yetkisinin bulunmadığı anlaşılmaktadır. İnsan sağlığı gibi son derece önemli bir alanı ilgilendiren bu düzenlemelerin de, tıpta uzmanlık tüzüğünde belirlenmesi gerekmekte; anılan

T.C.
DANIŞTAY
ONUNCU DAİRE

Esas No : 2006/5487

Karar No : 2007/5876

bu ana kuraldan ayrılmayı gerektiren herhangi bir düzenleme de bulunmadığından; idarece, "genelge" gibi daha alt düzenlemelerle bu konunun düzenlenemeyeceği açıktır. İnsan sağlığını ilgilendiren yaşamsal önem arzedebilecek ve teknik boyutu olan bir konuda, işin uzmanı tarafından yapılması gereken tıbbi müdahalelerin, mevzuatta öngörüldüğü şekilde, uzman dışındaki yardımcı sağlık personeli tarafından yapılması durumunda telafisi mümkün olmayan zararların doğması da olasıdır.

Diğer yandan, fizik tedavi ve rehabilitasyon uzmanları tarafından teşhisi yapıldıktan ve tedavi programı belirlendikten sonra, yine bu uzman tarafından gerçekleştirilecek fizik tedavi uygulamaları sonucu kaldırılabilecek olan hastalık endikasyonlarının; bu uzmanlık alanı dışındaki diğer uzman doktorlar tarafından tespit edilemeyebileceği de açıktır.

Fizyoterapistler, Yataklı Tedavi Kurumları İşletme Yönetmeliği'nin 123. maddesinde; fizik tedavi konusunda yüksek öğrenim görmüş, gerekli bilgi ve beceriyi kazanmış sağlık personeli olarak tanımlanmış, görevleri; uzman tabip tarafından görülerek tedavi endikasyonu saptanmış hastalara fizik tedavi vasıtalarını, tıbbi egzersizleri uygulamak, masajları, hastaların ortez ve protez eğitimlerini, adale testi, günlük yaşayış faaliyetleri testi ve uygulamalarını, branşla ilgili diğer ölçüm ve testleri yapmak, hastaların tedavisi yönünden ekibin diğer üyeleri ile işbirliği içinde çalışmak, gerektiğinde hastaların tedavisinin gidişi hakkında tabibe bilgi vermek şeklinde saptanmıştır. Aynı Yönetmeliğin, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Teknisyenin Görev ve Yetkileri başlıklı 143. maddesinde de; "fizik tedaviye ve rehabilitasyona muhtaç hastalara uzmanın veya fizyoterapistin uygun gördüğü tedavileri uygular. Tedavi esnasında hastalara gözlemcilik eder ve güvenliklerini sağlar." hükmü yer almaktadır.

Tıpta uzmanlık mevzuatı, diğer uzman tabiplerce konulan tanı üzerine önerilen tedaviye göre gerekli olan rehabilitasyon ve fizik tedavi yöntemi ve süresinin tespiti ile tedavi sırasında oluşabilecek komplikasyonların giderilmesi gibi tedavinin her aşamasında görev ve sorumluluğun fizik tedavi ve rehabilitasyon uzmanında olmasını, teşhisi diğer uzman tabiplerce konulmuş olsa dahi bu alandaki tedavi uygulamalarının fizik tedavi ve rehabilitasyon uzmanı sorumluluğunda yapılmasını gerekli kılmaktadır.

Yataklı Tedavi Kurumları İşletme Yönetmeliğinin 123. maddesinde de belirtildiği üzere, fizyoterapist, tedavi yapan ya da tedavi programı oluşturan kişi değil, uzman hekim tarafından teşhisi konulup, tedavi programı belirlenen hastalara, bu program çerçevesinde fizik tedavi araçlarını, tıbbi egzersizleri, masajları ve testleri uygulayan sağlık personelidir.

Yönetmeliğin anılan hükmünde yer verilen uzman tabip; fizik tedavi ve rehabilitasyon uzmanıdır. Diğer uzmanlık dallarında tedavisi süren ve fizik tedavi ve rehabilitasyon gerektiren hastaların fizik tedavi ve rehabilitasyon uzmanınca belirlenen tedavi yöntemi ve süresine göre uygulamanın yine bu hekimin sorumluluğunda yürütülmesi gerektiği, dava konusu düzenlemeyle değişiklik yapılan 19.4.2006 tarih ve 7886 sayılı Genelgede de çok açık şekilde ifade edilmektedir. Anılan Genelgeden çok kısa bir süre sonra, bu defa fizik tedavi ve rehabilitasyon klinikleri dışında ve fizik tedavi ve rehabilitasyon uzmanı bulunmayan hallerde

T.C.
DANIŞTAY
ONUNCU DAİRE

Esas No : 2006/5487

Karar No : 2007/5876

diğer uzman hekimlerce teşhisi konulmuş olsa dahi fizik tedavi ve rehabilitasyon yapılamaması nedeniyle diğer branş uzman hekimleri ve fizyoterapist bulunan hastanelerde sıkıntılar yaşandığı öne sürülerek dava konusu düzenlemenin yapılmasında hukuka uyarlık bulunmamaktadır.

Öte yandan; Yataklı Tedavi Kurumları İşletme Yönetmeliğinin 143. maddesi, fizik tedavi ve rehabilitasyon teknisyeninin görev ve yetkilerini düzenlediğinden, bu maddenin birinci fıkrasında uzman ve fizyoterapistin bir arada belirtilmiş olması, fizyoterapistin fizik tedavi ve rehabilitasyon uzmanı ile aynı yetkiye sahip olduğu sonucunu doğurmamaktadır.

Yukarıda yer verilen hükümlerin birlikte değerlendirilmesinden, tıp alanındaki uygulamaların bilimsel olarak o dalda gerekli ve yeterli eğitimi almayı gerektirdiği, dolayısıyla her uzman hekimin yalnızca kendi uzmanlık alanında uygulama yapma yetkisine sahip olduğu sonucuna ulaşıldığından, dava konusu düzenlemede hukuka ve mevzuata uyarlık bulunmamaktadır.

Kaldı ki; dava konusu düzenleyici işlemde ve Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu kararında, yeterli sayıda fizik tedavi ve rehabilitasyon uzmanının bulunmadığı; hastaların mağdur olmaması ve zorunluluk nedeniyle fizyoterapistlerin diğer uzman hekimlerin gözetim ve sorumluluğunda fizik tedavi ve rehabilitasyon uygulamalarını yapabilmeleri gerektiği belirtilmekte ise de; Sağlık Bakanlığı'na Bağlı Hastanelerde Görev Yapan Uzman Hekimlerin ve Personelin Dallara Göre Dağılımına ilişkin 2006 yılı verilerinden, 728 adet fizik tedavi ve rehabilitasyon uzmanı bulunmasına karşın 617 fizyoterapistin görev yaptığı dikkate alındığında hastanelerde yeterli sayıda fizik tedavi ve rehabilitasyon uzmanının görevlendirilmesinin mümkün olduğu; kimi hastanelerde hastaların mağdur olmalarının, idarece yeterli sayıda uzman doktor görevlendirilmemesinden kaynaklandığı anlaşılmaktadır.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu işlemin **İPTALİNE**, aşağıda dökümü yapılan 126,60 YTL yargılama giderinin davalı idareden alınarak davacıya verilmesine, Avukatlık Asgari Ücret Tarifesine göre davacı vekili için takdir edilen 1000-YTL avukatlık ücretinin davalı idareden alınarak davacıya verilmesine 4.12.2007 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye	Üye
Mehmet	Ahmet	Nüket	İbrahim	Tülin
ÜNLÜÇAY	BAŞPINAR	YOKLAMACIOĞLU	BERBEROĞLU	ÖZDEMİR

ASLI GİBİDİR

YARGILAMA GİDERLERİ:

Harç Pulu:

66,60 YTL

Posta Pulu Gideri:

60,00 YTL-

TOPLAM :

126,60 YTL